

Երևան, 21 Հունվար, 2019

Տերութափական Աղօթք

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասպութիւն Հօր Յիսուս, Կողու ինձ իմասպութիւն Վրարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. Եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

Սաղոս 37

ԶԱՐԵՐՈՒԻՆ ԵՒ ԲԱՐԻՆԵՐՈՒԻՆ ՎԱԽՃԱՆԸ

Սիրութ մի՛ նեղեր չարերուն համար, ոչ ալ նախանձէ անօրէն մարդոց:

Որովհեփեւ անոնք շուտով պիփի խամրին խոփի պէս,
պիփի ջրնան այնալս՝ ինչալս դալար բոյար կը չորնայ:

Տիրոց Վսպահէ եւ բարիք ըրէ, որպէսզի երկրի Վրայ ապրիս եւ ապահովութիւն Վայելես:

Միակ ուրախութիւնն Տերը թող ըլլայ, եւ ինք սրբիդ բոլոր բաղդանքները պիփի Վրայ:

Քո կեանքդ Տիրոց յանձննէ, եւ Վսպահ եղիր, ան ամէն ինչ պիփի Վնօրիննէ:

Ցերեկի պէս պիփի շողացնէ արդարութիւնն, իրաւունք՝ կեսօրուան արեւուն պէս:

Լութեամբ հնազանդէ Տիրոց, սիրութ մի՛ նեղեր անոնց համար՝

որ անիրաւ յաջորդութեան կը հասնին, եւ անոնց համար՝ որոնք չարիք կը նիւթեն:

Զապէ բարկութիւնն, մէկ կողմ դիր զայրոյթէ:

Սիրութ մի՛ նեղեր, որպէսզի դուն ալ չարիք չգործես:

Որովհեփեւ չարագործները շուտով պիփի կորսուին,

մինչդեռ Տիրոց Վսպահողները երկիրը պիփի Ժառանգեն:

Հեռու մնա չարիքէն, եւ բարիք ըրէ,

եւ յախփեան պիփի ապրիս. որովհեփեւ Տերը կը սիրէ իրաւունքը,

եւ երբեք չի լքեր իրեն հաւաքարիմ մարդիկը, այլ՝ կը պահպանէ զանոնք յախփեան.

Մինչդեռ ամբարիշփներու զաւակները Տիրոց ներկայութենէն պիփի Վրարուին:

Արդարներու փրկութիւնը Տիրոջմէ կու գայ.

Նեղութեան Ժամանակ՝ ինքն է անոնց պաշփառնը:

Տերը կ'օգնէ անոնց եւ կ'ազափէ. զանոնք կ'ազափէ ամբարիշփներէն, եւ կը փրկէ,

որովհեփեւ անոնք իրեն կ'ապահինին:

ՃԱՐԱԿԱՆ-ԱՂՕԹՔ

Տեր ողորմեա, Տեր ողորմեա, Տեր ողորմեա, Տեր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւնն, սուր աշխարհիս Խաղաղութիւնն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւնն, ննջեցելոց արքայութիւնն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն եւ նեղելոց:

Տեր ողորմեա, Տեր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
ազ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի զնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինա բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՅՆ ՆԻՒԹԸ
ՀԱՅ
ՄԱՐԳԱՐԵՒԹԻՒՆ ԵՐԵՄԻԱՅԻ
13 ԳԼՈՒԽ

ԳԹԱՆՔ ԳՈՏԻՆԵՐԸ (13:1-11)

Հետաքրքրական երեւոյթ է մարգարեական գրականութեան մէջ, երբ Ասպուած Իր պարզամները կը փոխանցէ դարբեր կերպեր օգբագործելով, անով ցոյց դալու թէ ինչ պիտի պարահի գալիքին: Այս պարագային, օրինակ Ասպուած մարգարեին կը պարուիրէ որ գթանէ գօղի մը ծախու առնէ եւ մէշքին կապէ, յեզոյ նոյն գօղին առնէ ու դանի Եփրապ ու հոն վէմի ծակին մէջ պահէ (3-4 հմր): Երեմիա մարգարեին կ'ընէ այն ինչ որ Տէրը կը պարուիրէ: Հետաքրքրականը, սակայն, այդ բոլորը կապարելը չէ, այլ որքան այդ բոլորին իմաստը: Տէրը ասով ցոյց կու դայ Յուղայի եւ Երուսաղէմի հպարփութինը, որ այդ գօղին նման պիտի փորփի, աւերուի: Անոնց հպարփութեան կողքին նաև անոնց ուրիշ, օպար ասպուածներու եփելէ երթալուն պարճառով: Ասպուած նաև ցոյց կու դայ, թէ ինչպէս մարդ մը իր մէշքին գօղի կը կապէ, այնպէս ալ Խրայէն ու Յուղայի գունը Ասպուած Իրեն կապեր էր, որպէս անուն, փառք ու պարծանք, բայց անոնք մրիկ ըրին: Այս բաժինը նաև ի պարասխան Երեմիա մարգարեին, երբ մարգարեն հարց կու դար, թէ. «Ինչո՞ւ ամբարիշըներուն ճամբան կը յաջողի, ու բոլոր նենգութիւն ընողները հանգստութիւն կը վայելեն» (12:1 հմր):

ԳԻՒԻԻ ՏԻԿԸ (13:12-14)

Մէկ այլ ուրիշ պարկեր մը, օրինակ մը կ'օգբագործէ Տէրը, այս անգամ զինիի տիկը, որ պէտք է զինիով լեցուի: Բայց այնպիսի զինիով, որ ոչ թէ ուրախութիւն պիտի պարճառէ, այլ ընդհակառակը, արեցութիւն, թշնամութիւն ու կոպորած: Այնքան մը որ, Տէրը պիտի չողորմի, այլ բնաջինց պիտի ընէ:

ԵՐԵՄԻԱ ՀՊԱՐՏՈՒԹԵՆՔ ԿԸ ԶԳՈՒՇԱՑՆՔ (13:15-27)

Երեմիա մարգարեին կը զգուշացնէ ժողովուրդը, որ չիպարփանան, այլ Ասպուծոյ ձայնը լսեն: Կարենալ Ասպուծոյ ձայնը լսելու համար, պէտք է խոնարհեցնել մեր անձերը, այլապէս հպարփ մարդը չի կրնար դանիլ ու լսել Ասպուծոյ ձայնը, որ զինք ապաշխարութեան կը հրաւիրէ: Երեմիա մարգարեն նոյն կոչը կ'ընէ ըստով. «Դեռ խաւարը ձեր վրայ չիասած, ու ձեր ուրբերը նութ լեռներու վրայ չիասած, ու ձեր լոյսի սպասած արենք Ասպուած զանիկա մահուան սպուերի չիոխած» (16 հմր): Ուստի դարձի եկեք, այլապէս մարգարեն կ'ըսէ. «Ձեր հպարփութեան համար իմ հոգին ծածուկ դեղ պիտի լայ, որովհետքեւ Տիրոց հօպը գերի առնուեցաւ» (17 հմր): Թագաւորին ու թագուիին դաշնալով պիտի ըսէ. «Ձեր անձը խոնարհեցուցեք ու գետնի վրայ նախեցեք, որովհետքեւ ձեր զիսէն ձեր փառաւոր թագը ինկաւ» (18 հմր):

Մարգարեն կոչ կ'ընէ ըստով. «Աքերնիդ վերցուցեք եւ հիսխի կողմէն եկողներուն նայեցեք, քեզի դրուած հօպը, քու փառքերուդ խաշինքը ո՞ւր են» (21 հմր): Իսկ եթէ հարցնես. «Այս բաները ինչո՞ւ պարահեցան ինծի, քու անօրէնութեանդ պարճառով» (22 հմր): Երկրորդ պարճառ. «Որովհետքեւ զիս մոռցար ու սպութեան ապաւինեցար» (25 հմր): Ի վերջոյ, «Վայ քեզի, ով Երուսաղէմ, պիտի չմաքրուի՞ս եւ մինչեւ ե՞րբ» (27 հմր):